

EDINOST

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.
„Edinost“ stane:
za vse leto f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „3.—; „ „ 4.50
za 1/4 leta „1.50; „ „ 2.25
„Novičar“ jem:
za vse leto f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „3.50; „ „ 5.—
za 1/4 leta „1.75; „ „ 2.50
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nč.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nč.
„NOVIČAR“ po 2 nč.

Oglasi se račune po 5 nč. vrtica v
petitu; za naslove z debelimi črkami
plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
navadnih vrtic.
Poslana, osmrtnice in javne sa-
hvale, domači oglasi itd. se račune
po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spro-
jema **upravnništvo** Piazza Caserma 2.
Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom bode „Edinost“
izhajala po trikrat na teden, v še-
stih izdajah in v povečani obliki:
ob torkih, četrtnih in
sobotah v zjutranjem in večer-
nem izdaji, tako da bodo naročniki
alehni dan dobivali svoj list.

Da še bolj ustrezemo tržaškim na-
ročnikom, pošiljali jim bomo list na
dom po raznaševalcih, zбоk česar jih
prosimo, da nam natančno označijo
svoja stanovanja.

Obejno izdanje „Edinosti“ bode
izhajalo na dveh straneh v primerno
povečani obliki in bode stalo:

za jeden mesec	gld. —90
za tri mesece	„ 2.60
za pol leta	„ 5.—
za vse leto	„ 10.—

Posamični listi se prodajajo po
DVA noviča.

„Edinost“ se bode odslej proda-
jala tudi po okolici in sicer:

V Rojanu v trgovini gospoda J.
Kramerja,
v Šklednju v trgovini gospoda
Sancina Drejača,
na Greti v trgovini g. Pogoreleca,
pri sv. Ivanu v trgovini gospoda
Gasperšiča.

Za zgornjo okolico še nimamo
dovoljenja, a je dobimo v par dneh.

Listu bomo redno prikladali
poštne nakaznice, da oledhamo naro-
čevanje.

Prve številke bodočega leta dobe na
ogled vsi naši naročniki in tudi drugi
rodoljubje, pozneje pa bodo dobivali

list le tisti, ki se naroče nanj
in tudi naprej plačajo naročnino
vsaj za jeden mesec.

Konečno pa resno besedo na-
šim dosedanjim naročni-
kom. Ker se list z novim letom pre-
ustroji in nastopi tako rekoč povsem
novo življenje, urediti nam bode tudi
upravnništvo na novi podlagi.
Ko se prične novo življenje, za-
ključiti treba tudi **stare račune**. Zato
opozarjamo, da vse one, ki do novega
leta ne plačajo svojega zastarelega
dolga, izročimo gosp. odvetniku
dru. Gregorinu. Kdor torej noče
imeti sitnosti in stroškov, poravnaj
tako, kar je zaostal!

Upravnništvo „Edinosti“.

Poslanec Spinčič o izjemnem stanju.

Govoril v seji poslanske zbornice dne
13. decembra 1893.

(Konec.)

In tako se postopa tudi dan danes;
vsi sistemi iz noveje dobe, izvzemši onega
grofa Goluhowskega, Beloredija, in deloma
Hohenwarta, bili so naperjeni v to, da bi
potiskali v ozadje narodno zavest Čehov
na jedni strani, a Hrvatov in Slovencev
na drugi strani.

Schmerling in Beust, Aueršperg in
Tasche imeli so isti namen in le v tem
namenu je iskati pravega vzroka izjem-
nemu stanju v jednom delu Češke. Le v
ta namen se postopa proti jednomu delu
Čehov, da bi potisnili njih zavest; ovirati
se jih hoče v boju za svoje sveto pravo.
Ko so grofu Tasche-u raztrgali tancico nje-
govih baje vsem enakih pravice, ko je

narod češki uvidel, kam se ga savaja po
grofa Tasche-a vladnem sistemu, ko je
narod češki odposlal druge poslance, ko
so punkcije pripoznali kot usodepolne
celo nekateri onih, ki so sodelovali pri
njih, ko je uporabil vsa druga sredstva
proti narodu češkemu in njega zastopnikom
in ni vse to nič pomagalo, tedaj je pro-
glasil izjemno stanje v srcu naroda če-
škega. (Pohvala) On jo je uvel in Win-
dischgrätz je je le nadaljeval, da pritise
zavest naroda češkega.

Svesti sem si, da ministerstvo ne do-
seže tega cilja. Da ste hoteli pazno zasle-
dovati dokaze, katere imam jaz tu pred
seboj, tedaj bi bili zašli v dilema (dvo-
jemni razsodek), ali glasovati proti izjem-
nemu stanju, ali pa pozvati vlado, da pro-
glasi izjemno stanje tudi v neki drugi de-
želi, kjer se dogajajo celo hujše stvari,
nego je to, kar se je dogodilo v Chodcu
pri Pragi. Jaz nisem za izjemno stanje ni
na Češkem ni na Primorskem, kajti pre-
pričan sem, da bi se lahko vse uravnalo
z nekim drugim sredstvom, in to sredstvo
je pravica (Pohvala in ploskanje), po
stavnem izpolnjenju opavičenih zahtev na-
roda češkega.

Ako hočete imeti mir in red, ako ho-
čete imeti varstvo za osebo, ako hočete
imeti zadovoljnost celih narodov, tedaj se
morate postaviti na stališče pravice, to me-
lječe na pogodbah in zakonih, in takoj na-
stopita zopet mir in red (Odobranje).

Jaz želim, da se izpolnijo opravičene
zahteve naroda češkega in ker so izjemne
naredbe naperjene proti tem željam, gla-
sovali bomo jaz in moji tovariši proti
izjemnemu stanju (Pohvala), kakor tudi
proti obustavljenju porotnih sodišč.

Tudi pri tem nočem se muditi dolgo,
gospoda moja, a nekaj moram vendar
opomniti. Poročilo govori o strankarskih

razsodbah, nastavih pod uplivom strahu
in naklonjenosti. A govori se le to, da so
mogoče take razsodbe. Pri nas, gospoda
moja, imamo vse kaj drugega. Pri nas niti
ne moremo govoriti o nepristranskem pra-
vosodju, pri nas so odprta vrata na stečaj
pristranskemu pravosodju.

To ve in pripoznava tudi c. k. vlada
sama s tem, da za izvestne pravde čisto
odreja druga sodišča, in sicer sodišča v
Gradcu, Inomostu in na Dunaju.

Mi imamo porotna sodišča, pri katerih
je velika večina prebivalstva, to je slo-
vanska, v najboljem slučaju zastopana po
sedmem delu. V Gorici na pr. nahajamo
mej 36 porotniki 31 Italijanov in le 5
Slovencev. Le primerjajte to se številom
prebivalstva! Vlada dopušča, da možje-
strankarji druge narodnosti kot porotniki
sodijo Slovence in Hrvate. Dogaja se, da
odvetniki sami speljujejo na patrijetizem
porotnikov, da obsodijo tega ali onega Slo-
vence. (Čujte! Čujte!)

Lehko bi vam naveli razne slučaje
takih pravd, kakor slučaj v Podgori, slučaj
lista „Soča“ z nekim profesorjem, slučaj
lista „Rinnovamento“ z nekim okrajnim
zdravnikom v Gorici, in druge v Rovinju
in v Trstu. A jaz se nočem muditi pri
tem in povem le to, da tudi za drugo na-
redbo ne bodem glasoval, a katero so se
ustavila porotna sodišča v Pragi, in sicer
zato ne, ker se ni navel nijeden veljaven
vzrok, zakaj se je to dogodilo in sem jaz,
ravno narobe, čul le najboljši glas o ta-
mošnjih porotnih sodiščih in o tamonjih
sodiščih sploh. Pri nas, gospoda moja, bi
m o r a l i preosnovati tako porotna kakor
tudi večino drugih sodišč, ako hočemo,
da se kedaj uvede pravica. (Pohvala —
Govorniku čestitajo od mnogih strani).

PODLISTEK.

Zvonilec — topničar.

Humoreska. — Hrvatski pisatelj Avgust Šenoa.

II.

(Dalje).

„Kaj še,“ spregovori sodnik, „ako te
Turek zakolje kakor purana, pri vragu
bodo vse pravice, če tudi stokrat prote-
stiraš.“

„Dajmo, dajmo kompanijo!“ zakričali
so vsi v eden glas.

„Protestiram, to naj se zapiše v za-
pisanik!“

„Le zapišite slobodno, gospod notar,
mi damo vsejedno kompanijo! Ali ni tako,
ljudje?“

„Dá!“ pritrdijo vsi.

Svastovič je skočil na to po konci
kakor besen in rudeč kakor rak. Pogra-
bivši klobuk je zakričal pri vratih: „Bog
dal, da bi vas pojedli Turki!“ In popihal
jo je.

Sedaj se je dvignil Tomaž Gradnaj,
učen človek velicega nosa in širokih ušes,
ki je svojega kolego Svastoviča ljubil kot
hudič kadilo, ter spregovoril svetovalec:
„Damo, damo! Tudi jaz sem odvetnik.
Moje menenje je, amplissime magistratus,
da še več damo.“

„Čujmo, čujmo!“

„Dá“, nastavlja je Tomaž Gradnaj, „v

dvorišču naše mestne hiše leži v blatu in
braz vsacega dela stari železni topič. Ker
so Turki poslali pod Sisek topiče, zakaj
torej ne bi poslali Zagrebčani svoj top, da
vidimo, kdo je močnejši: ali poganški cesar
v Carigradu ali slobodni meščani na Griču!
Ha? zakričal je Gradnaj, dvigajoč juna-
ško pest.

„Ha“, zavpijejo vznešeno svetovalci,
„prav je, pošljimo top!“

„Prav je“, reče sodnik, „topič tako
nima dela, oigan bi ga tudi ne kupil.“

„Sicer pa bodite pri miru, bratje“ —
spregovori Gradnaj. „Top je slabši od nemo
živali, ker ne more streljati in ne lajati
sam od sebe. Kje nam je topničar, ki ga
bode basal in vžigal? Ha?!“

„Ha!“ ponové začudeni svetovalci.

„Ha!“ zavpije cehovski mojster Ce-
linič, „topničarja iščete? Jaz ga imam, jaz.
Hm! Dobrilović, naš zvonilec, ki vžiga
topiče o Veliki noči, Božiču itd. Hm!“

„Glej vraga,“ reče sodnik, „res je to!“

„Dá, res je!“ vskliknejo vsi eno-
glasno.

„Pokličite zvonilca!“ zaukaže sodnik
vrtarju.

Janko Dobrilović je prihajal globoko
se klanjajoč.

„Kaj zapoveda vaša milost?“

„Hm, reče sodnik, „Janko, ti poznaš
topove?“

„Poznam.“

„Topovi imajo luknjo spredaj in zadek.“

„To vem.“

„Topovi potrebujejo prahu in roke,
ki jih vžiga.“

„Znam.“

„Turki hočejo na nas, mi pa smo na-
menili poslati naš top proti njim. Razu-
meš?“

„Da!“

„V vsem mestu ni človeka razun
tebe, ki bi znal užigati topove.“

„Tudi to dobro znam.“

„Hodi ti z našim topom pod Sisek.“

„Ne grem.“

„Zakaj?“

„Ne grem. Pojdite vi sami!“

„Neumnež! In naša koža?“

„In moja koža?“

„Ti damo cekin, kaj ne bratje?“

govpraša sodnik.

„Da!“ potrde vsi.

„Ne grem!“ odgovori zvonilec.

„Dva cekina.“

„Ne grem.“

„Pet!“

„Ne grem.“

„Deset!“

„Tudi ne.“

„Mari se bojiš?“

„Hudiča se jaz bojim. Jaz bi šel...“

„Pod pogojem?“

„Da mi daste Marico Celinčevu!“

„Ah!“ zastrmijo svetovalci.

„Oh!“ razjezi se Celinč, „na vrbi
ne rastejo hruške.“

„Pa si jih kupite pri Turki pod Si-
skom“, odvrne zvonilec.

„Daj, mojster!“ reče sodnik.

„Ne dam!“ otrese se Celinč.

„Daj! zaprosi Gradnaj, za mesto gre-
za Zagreb!“

„Ne dam! Ne dam!“

„Daj! daj! daj!“ zakriče svetovalci
soglasno.

Celinč se je jezil. Brišč si z roka-
vom znoj raz čelo je bruhnil iz sebe:

„K hudiču — dam — a le pod po-
gojem, ako Janko-zvonilec gre pod Sisek
ter nam, ko se vrne, prinese zopet top cel.
Ker gre za mesto, mu dam torej svojo
hčer Marico. Naj ga odnese bes!“

„Tako je prav!“ zavpije sodnik.

„Da, tako! Amen!“ pritrdé svetovalci.

„Jaz grem, hvaljen bodi Jezus!“ —
pokloni se zvonilec.

Še tistega dne so mestni kmetje na
kolih prepeljali stari top k banški vojski.
Na kolih sedel je tudi zvonilec Janko,
noseč z seboj blagoslov Marice Celinčeve.

III.

Bilo je petindvajsetega dne me-
seca julija, na sv. Jakoba dan, letnice
1593. Zagreb je bil poln domačega in
tujega ljudstva pod orožjem in brez orožja.
Prišel je iz Siska tudi gospod ban. Čast
mu od Boga! Zopet so se na Griču zbrali

DOPISI.

S Krasa. [Izv. dop.] Z velikim veseljem opazujem naše narodno ženstvo, kako se zanima za našo prekoristno družbo sv. Cirila in Metoda. Ali vender bi rekla, da to ni še zadosti, kajti veliko trgov imamo še, kjer bi se dalo napraviti iz mlačnih Slovencev narodno in zavedne žene. Ne samo, da bi to koristilo naši prekoristni družbi in da bi bilo v čast našemu narodnemu ženstvu, ampak vspodbujalo bi to tudi može, ker ti poslednji gotovo ne bi hoteli zaostati za ženami. Prišlo bi se tekmovalje med moškim in ženskim spolom, a to tekmovalje ne bi nam bilo samo v korist, marveč tudi v ponos.

Začnite torej tovarišice in rojakinje! Posnemajte vrle Sežanke! One so si ustanovile žensko podružnico, a možje niso hoteli zaostati, napravili so tudi oni svojo moško podružnico. A tudi ve ne smete zaostajati za moškim spolom: kjer je moška podružnica, ustanovite še ve svojo. Vem za trge, kjer bi ne bilo treba drugega, nego sprožiti besedo in zrasla bi ženska podružnica.

Slovenke drage, pomislite le, koliko trpijo Slovenci ob mejah. Ne samo da nimajo nikakih pravic, ampak prišli so pošiljati svojo lastno dečo v tuje šole, kjer gineva v njih ljubezen do svojega rodu in se izneverja tudi Bogu. Kako boli človeka, ko vidi mladeniče in dekleta slovenske krvi sramotno preklinjati Boga in Slovence. Vsi ti bi bili dobri narodnjaki in kristijani, da se jim je v šolah vcepila ljubezen do Boga in domovine. Prepričana sem o tem iz lastne skušnje. Imam dva dečka, katerih oče (rodem Lah) je bil samomorilec, ostavivši ženo Slovenko s 5 otročiči. Usmilila sta se ju se soprojum. Ko je deček prišel hoditi v slovensko šolo, pravil mi je, da v italijanski šoli niso nikdar molili, razun kadar je poučeval gospod katehet. Ker mati Slovenka ni znala z njimi moliti po italijanski, so otroci ostali brez pouka v kristanskem nauku. Zdaj pa molijo tako lepo, da človeka kar gane, ko jih posluša. Te duše so torej otete; a koliko jih je še, ki so čisto slovenskih starišev otroci, a niti ne poznajo Boga. Usmilite se torej, drage Slovenke, teh izgubljenih duš, ki tavajo v temi italijanske „kulture“. Naša družba ne more rešiti vseh, ako nima za to sredstev. K temu pa lahko pripomorete ve, ako vsaka po svoji moči kaj vržete na oltar domovine. Tolažila vas bode ne le ta zavest, da ste pridobili vsaj enega Slovence

meštni svetovalec in sodnik Štefan Svastovič. Prišla sta Tomaž Gradnaja in notar Čenci; v kotiču pri peči pa je pokal od jese orehovski mojster Miklavž Celinič. Pred svetovalci je stal zvonilec Janko.

„Kako je, Janko?“ vpraša sodnik.
„Dobro, gospod sodnik.“
„Ali si bil pri Sisku?“
„Dá, Bog mi je priča.“
„In top?“

„Je doli na dvorišču, v blatu na starem mestu“, nasmehe se zvonilec.

„Čujte torej!“ nastavi zvonilec. „Uh, slavna gospóda, še sedaj mi se tresejo palci, mislim sem, da je konec sveta. Pripeljali smo staro železno mrežno pod Sisek. Prah sem dal v žep, vzem sem seboj tudi gobo, kremen in jeklo. Čudež božji! V Sisku so bili duhovniki, onkraj Kolpe pogani Turki, za mestom Siskom pa platneno mesto, v katerem so bili naš gospod ban Tomaž Erdödi, naši Hrvatje in Slovenci, gospod general Auersperg in njegovi železni Štubi na konjih. Menite-li, da so se pogani preplašili? Niti najmanj ne. Imeli so generala Hasana, živega hudiča. Dvigal je konjski rep, vdarjal z njim ob bobne ter udrihal potem po naših. Grmelo je kakor pri kaki procesiji. Tega so se gotovo naši preplašili. Turek pritiska, naši pa se umikajo korak za korakom. Brre! To vam je grmelo in bliskalo, da ni trebalo ni solca ni meseca. In glej hudiča!

ali Slovenko, marveč tudi, da ste otele eno dušo, katera bi se bila gotovo pogubila. Ve bolj zavedno morate vspodbujati svoje vrstnice ter jih poučevati o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda! Ne sramujte se, gospe Slovenke, poučevati priprosto, neuko kmetico, ker tudi v tej poslednji tiči blago in plemenito srce. Slušale vas bodo rade, samo da se jim ne pokažete ohole. Tudi priprostega človeka boli, ako vidi, da se ga prezira. Družba ima plemenit namen! Bodimo tudi me plemeniti! Naša družba naj združi vse, brez razločka stanu in spola! Le tako bomo koristile domovini in sveti veri, ker ti dve sti tesno spojeni. Hvaležno se nas bodo spominjali naši potomci, ker njim se ne bode treba boriti, kakor nam. Torej še enkrat vam kličem: Drage Slovenke! Delajte, budite priprosto ljudstvo, hvaležnost naroda vam ne izostane! Človek lahko veliko doseže, ako zaupa v Boga in v svojo moč. Zapujmo torej v Boga in on nam gotovo pomore!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Nadvojvoda Albrecht, vrhovni nadzornik vojske, sprejel je dne 28. t. m. deputacijo nemške vojske, katero je vodil general Loß. Deputacija mu je izročila dragoceno maršalsko palico nemške vojske.

Deželni zbor kranjski se je odprl dne 28. t. m. po sv. maši, katero je daroval kanonik Klun. Deželni glavar Oton Detela je pozdravil poslance in deželnega predsednika slovenski, potem pa nadaljeval svoj govor nemški. Spomnil se je pokojnega poslanca H. Kavčiča, iskrenega rodoljuba ter predložil med odobravanjem zbornice, da se sožalje sabeleži v zapisniku seje. Nadalje je izrekel nadejo, da novo ministerstvo ustreže nameram Nj. Veličanstva in da bode postopalo v smislu jeđnakopravnosti. Po trikratnem „Slava“ in „Hoch“-klicu na Njeg. Veličanstvo, je pozdravil poslance deželni predsednik baron Hein v imenu vlade ter obljubil, da bode skrbel za to, da dobé sklepi deželnega zbora Najvišje potrjenje. Zatem so se vršile volitve v rasne odtake. Novoizvoljeni poslanec Kraigher je dobil zaradi bolezni 4 tedne odpusta, poslanec Šuklje pa teden dni. Konečne sprejme se nujni nasvet deželnega odbora, da se pobirajo od 1. januarja 1894. naprej v pokritje primanjkljajev pri deželnem in normalno-šolskem

Pritisnili so general Auersperg in Štubi a desno, gospod ban s leve in udri, vzgi: Turku pa pomosi Bog! Boži, kume, ne glej na mene, smo upili! Udri po obrežancu, ki se je napil Kolpe, dasi ne šteje in proti svoji volji. Toliko poganov je plavalo po Kolpi, da bi jo bil lahko prekorščil s suho nogo. Tudi general Hasan je dobil po glavi, da ga niti vrag več ne obudi. To je slava, kaj ne gospóda?! Pri Sisku ni več Turkov in vi se zahvalite Bogu, da ste živi, ker ne znate, kaj da je turški strah.“

„In veš-li ti?“ vpraša ga sodnik.
„Gotovo da znam. Tresel me je kot mrzlica.“

„Kako je bilo s teboj?“ zavpijeta Svastovič in Gradnaja soglasno.

„Kako?“ vprašate! Dober je strah, kateremu ga je Bog dal, sem si mislil. Janko, ti si črevljar, ne vtikaj nosa prezagodaj, saj ni da moraš biti prvi. Postavil sem svoj Zagrebški top pred jamo, nabasal ga s prahom ter pridodal še kameneno kroglo. Naj le pridejo Turki, gotovo zbežijo preplašeni. Dukler je na polji bila zmešnjava, sem sedel v jami za topom in kreščoč pričakoval Turke. Prišli so in abežali v Kolpo. Hudirja, sem si mislil, to bi bila sramota, ako bi se ne oglasil tudi Zagrebški top. Šuk! puk! vžgal sem jo moj Turke. Zagrmelo je, kakor da se nebesa rušijo in moj top se je zvrnil kot

zakladu iste doklade, katere so se pobirale leta 1893. in to do dneva Najvišjega potrjenja deželnozbornskih sklepov, kateri določujejo konečno veljavne prilike za leto 1894. Zasedanje je odloženo do 9. januarja 1894.

Iz Prage javljajo, da se vrši zaslišanje morilcev Mrve potajno, vender pa se govori, da je izvedela policija čudne stvari.

Česki deželni zbor je pričel svoje zborovanje dne 28. t. m. Deželni maršal je povdarjal v svojem govoru potrebo gospodarskega delovanja. Česki poslanci iz Prage so stavili predlog za odpravo izjemnega stanja.

Upravno sodišče na Dunaju je proglasilo včeraj svojo razsodbo o uličnih napisih v Ljubljani. Kakor smo bili sporočili, ovrglo je ministerstvo notranjih zadev ukrep ljubljanskega mestnega sveta za napravo samoslovenskih uličnih napisov, češ, da ruši s tem člen XIX. Upravno sodišče pa je ovrglo ministerstveno razsodbo, utemeljajoč svojo odloko s dejstvom, da mestni svet ljubljanski s svojim ukrepom ni rušil člena XIX. Torej Ljubljandani so dosegli, kar jim gré.

Vnanje države.

Italijanska vlada se napenja na vse kripelje, da pomiri duhove v Siciliji. Odredila je pregledovanje zemljišnih knjig in uredbo delavskih razmer. Selo Valguarnera je razdejano, kakor da je bila vojaka. Iz Napola so poslali mnogo vojakov v Sicilijo. Še se ni vlada odkrivala te uataje, že javljajo iz Rima, da je nastalo nevarno gibanje med socialisti v pokrajinah Calabria in Romagna. Srečna Italija!

O španijolskih anarhistih javljajo iz Madrida, da je obstal Cernelo, da je vrgel bombo v Barcelonskem gledišču, Rinaldi je priznal, da je stavil bombo pod naslonjače, Codina ne taji, da je bombe vliil in Bernard je priznal, da je napravil kalupe (forme) za livanje bomb. Španijolska policija je svedela vse podrobnosti o anarhistički zvezi, katera ima svoje središče v Barceloni, a se razteza tja v južno Ameriko. Ovadila je anarhiste neka deklica, pri kateri je stanovala Cernelova ljubica.

V Angouleme v južni Franciji začela je dne 27. t. m. razprava proti obtoženim delavcem vled krvavih pretepov med Italijani in Francozi v Aiguas-Mortas. Zatožen je italijanski delavec Giordano in 16 francoskih delavcev. Giordano ima svojega odvetnika branitelja; zatožene Francoze brani 12 odvetnikov.

pijana kokoš. Slišite čudež! Naš stari top je sadel v veliki boben, katerega so nosili bekoči Turki. Sedaj niso mogli več grmeti. Zato so se razjesili in jo obrnili proti meni. Jas pa nisem tako neumen, da bi si bil dal odsekati glavo; skril sem se rajšo v jamo v grmovju. Turki niso dolgo premišljevali, kaj jim je storiti. Zabili so s železnim klinom luknjo na topu ter zbežali potem proti Kolpi. No, mi smo vsejedno smagali, gospod ban Erdödi, Auersperg in jas. Pripeljal sem top nazaj, tam doli je v blatu, vi pa dajte meni Marico!“

„Ne bo nič.“ zakriči Celinič.
„Zakaj ne?“ vpraša sodnik.

„Ne bo nič, amplissimo magistratus.“ zavpije Svastovič, „top ni cel, Turki so mu zabili klin v luknjo, sedaj ni več za rabo. Ni zažulil Marico!“

„Tako je!“ zavpijejo soglasno svetovalci.
„Protestiram!“ razjesi se Gradnaja mahajoč z rokama, „saj ste rekli, da mora Janko pripeljati nazaj cel top. Mari ni cel? Dá, in še več kakor cel, ker tehta še več za oni železni klin, katerega so zabili Turki. Janko mora dobiti Marico.“

„Tako je!“ zavpijejo vnovič svetovalci.
„Tako je. Amen!“ pritrdi sodnik.
„Janko naj vzame Marico in v darilo mu damo še obljubljenih 10 zlatov, ker je veljaven meščan.“

„Do besa! naj jo vzame!“ zaupije debeli Miklavž Celinič.“

Pri razpravi je bil prisoten tudi italijanski konzul Durando. Svedokov je pozvanih 65. Obtožba trdi, da so najprvo navahili Italijani na Francoze in da je posebno Giordano čuval svoje sonarodnjake, da so napadli francoske delavce. Razprava bode trajala nekoliko dni. — Proti anarhistu Vaillant, kateri je vrgel bombo v francoski poslanski zbornici, je končana preiskava. Razprava bode v Parizu v prvi polovici januarja meseca.

Grška poslanska zbornica je odobrila dogovor z ogrskim parobrodničkim društvom „Adria“ za prevažanje pošte.

Zavezni svet (Bundesrath) v Berlinu je sklenil, da za sedaj ne stori ničesar v povrnitev jezuitov v Nemčijo, ker dotična zakonska predloga še ni odobrena v tretjem čitanju. V raznih volilnih okrajih pa nabirajo podpise v protestovanje proti postopanju konservativnih poslancev, kateri so omogočili tako predlogo. Opaža se živahno gibanje proti Jezuitom tudi med evangeliško in pravoslavno duhovščino.

Različne vesti.

„Novičar“ izide danes ob 6. uri zvečer. Srečno novo leto! Leto 1893. nagiba se k svojemu zatonu; malo ur še in naslednik mu, leto 1894., potrka na naša vrata. Poslavljaajoč se od leta 1893 prisnati moramo, da je bila njega doba velepomeljiva in izredno živahna tako v veliki evropski politiki, kolikor tudi v naši notranji, avstrijski — in posebej še v naši domači — slovenski. Mi, se svojega, našim čitateljem dobro poznanega stališča moramo izpovedati, da nikakor ne s odimo pesimistično (dnogledu) o dogodkih ravno kar minule dobe; narobe: mi bi napisali na račun leta 1893. velikansko pridobitev za avstrijske Slovence — njih moralni ugled se je utrdil izdatno. Velevažni dogodki mej našimi zastopniki na Dunaju so našim čitateljem gotovo še v svežem spominu. Mi nočemo hvaliti danes ni teh ni onih, kajti ti in oni so gotovo imeli tehtne razloge za svojo taktiko — ali to ispevemo danes brez ovinkov, da, kakor je obšalovati nastopivše razcepjenje s jedne strani, tako se ga moramo veseliti od srca, ker nam je odprlo vrata do — avstrijsko-slovenske politike. In zato se poslavljamo od leta 1893. s iskreno željo, da bi se v letu 1894. stvari razvijale logično in naravno v smislu avstrijsko-

Dá, Janko je ostal junak, dobil je Marico, deset slatov in mestno pohvalo. Ko je prišel prvi vnuk, nabijal je stari Celinič na trebuh od velicega veselja ter vskliknil, smejoč se:

„Poglej, le poglej, tega topničarja! Menil sem, da mu Turki odsečejo glavo, a on mi prinaša še vnuka.“

„Ha! ha!“ nasmehe se Marica, „glej očka: top je vsek vsemu temu. Mari ti je žal?“

„Hudirja mi je žal!“ pristavil je Celinič. „Bogu bodimo hvaležni, da so ga Turki zabili.“

„In da sem jas pri tem tičal v grmovju,“ končal je Janko.

Dolgo še in srečno je zvonil Janko poleg svoje Marice. Zvonil je še posebno, ko se je smagonska vojska vračala iz Siska v Zagreb. Veliki mestni svet pa je pisal kralju, kako velike troške so imeli s to bitko Siseško proseč ga, naj pošlje iz Dunaja „mojstra topničarja“, ki naj bi izvlekel iz topa dotični turški klin; ako ga ne pošlje, Zagreb ne da v prihodnje ni konjnikov, ni pešcev in ne topov za bitko. Ali je kralj res poslal tega mojstra? Tega ne znam, ker je žalibog uprav poslednji listek iztrgan iz te kronike. Tudi jas sem videl v blatu mestnega dvorišča, ležati star železen top, in vse se mi dozdeva, da je uprav to nesrečni top srečnega zvonilca-topničarja, Janka Dobriloviča.

slovanske koristi. Vsem prijatelj in podpirateljem voščimo veselo novo leto! Gg. sotrudnikom in dopisnikom velja naša iskrena zahvala, spojena s željo, da nam ostanejo zvesti tudi v bodoče.

Imenovanja. Priljubljeni prizivnega sodišča v Gradcu Karol Sturm, je imenovan za konceptista pri policijskem ravnateljstvu v Trstu. — Dr. Anton Lius je imenovan okrajnim zdravnikom za Poreški okraj. — Konceptist dr. Karol Neuscheller je imenovan konceptistom pri trž. finančni prokuraturi v X. plač. razr. — Finančni tajnik Medicus je imenovan fin. svetovalec v Trstu.

Pravosodni minister grof Schönborn je odpotoval dne 27. t. m. s svojo soprogo v Opatijo. — Tudi grof Taaffe se preseli baje iz Merana v Opatijo.

Odlikovanje. Načelniku odelka v ministerstvu zunanjih poslov, Pasettiju, podelil je cesar red železne krone prvega razreda.

Mestna delegacija je vzela v svoji seji dne 19. t. m. na znanje poročilo vodje stavbinskega odseka, v katerem javlja, da je bil osebno v Postojini, da povspeši zadevo za napeljanje Bistrice v Trst. Okrajni glavar postojnski mu je obljubil, da se ta zadeva službeno reši še pred prihodnjo spomladjo.

Vabilo na Silvestrov večer, kateri bode v nedeljo dne 31. decembra 1893. v dvorani „Mally“ (ulica Torrente št. 16.) Razpored: Dr. B. Ipavec: „Hrvatska popotnica“ in „Mrak“, udara tamburaški zbor. 2. Gounod: „Podpouri iz opere Margereta“, igra na citrah g. Vek. Lavrenčič. 3. De Bole: „Muteo“, vesela igra v enem dejanju. 4. Brož: „Ljubim Te“, masurka, udara tamburaški zbor. 5. Petjo. 6. A. Huber: „Molitev“, igra na citrah g. Vek. Lavrenčič. 7. I. Stritar: „Na Silvestrov večer“, deklamuje gospica Vek. Kobalova. 8. Alegorična podoba: „Prehod starega leta v novo“. 9. Tombola, s gastronomičnimi, šaljivimi in praktičnimi dobroti. 10. Prosta zabava. Reditelja sta gg. I. Kojančič in J. Mikota. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: za nečlane 40 nvč., za člane 20 nvč.; člani, došli v sodelski obleki so vstopnine prosti. Vsak član ima pravico vpeljati dve osebi za vstopnino, odmerjeno za člane.

Slovanska čitalnica v Trstu priredi v letošnji zimski dobi sledeče zabave: V soboto dne 13. januarja plesno zabavo s tombolo; v soboto dne 20. januarja plesno zabavo; v soboto dne 27. januarja veliki ples; v soboto dne 3. februarja plesno zabavo. Začetek vsakokrat ob 9. uri zvečer.

Za „Božičnico“ so nadalje darovali: gd. Jovo Kovačević 10 gld., gd. Vatroslav Počivalnik po g. A. L. 3 gld., gospa Elisa vd. Dolenc 3 gld. 50 kr.

Na željo več očetov naših otrok in druge gospode, kateri niso bili navzoči pri letošnji „božičnici“, se ta otroška veselica ponovi s posebnim zanimivim programom na praznik sv. Treh kraljev v Mally-evi dvorani. Program sledi prihodnjič. Veselico priredé samo otroci iz razredov. Vodstvo slov. šole.

Za podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je darovala vesela družba praznujejo god Stipeta 2 gld. 04 kr.

Iz Sežane se nam piše: Slovenci v sedanjem veku napredujemo v vseh stekah, a vendar se mi zdi, da premalo cenimo te strokovnjake.

Tukaj mi je govoriti o nekem strokovnjaku in sicer o g. Kuncu, krojaškem mojstru v Ljubljani. Osebnost izvežbana pod njegovo spretno roko, vem ceniti njegove zasluge za domovino. On je edini in prvi, kateri nam je podaril dragocene knjige in pouk v mili nam slovenščini. Koliko truda je stalo moža, da nam je izbral vse izreke, koje potrebujemo v doletni stroki! Ali Slovenci premalo cenimo njegov trud.

Ako bi si vsaka zavedna Slovenka omislila njegovo „Toaletto“, katero potrebuje vsaka družina, s tem bi pokazala hvalež-

nost na njegovem trudu in on bi se z večjim veseljem poprijel dela. In koliko nam bi še koristil. Tožil mi je trudoljubivi g. Kunc sam, da razproda veliko več svojih nemških knjig, nego-li slovenskih. Žalostno je to, na ta način ne bomo nikdar napredovali. Da bi vsaka slovenska mati, koja ima več hčera, vsaj eno dala k g. Kuncu, da se izuri v prirojanju! S tem bi tudi v gmotnem obziru veliko koristila domovini, ker ne bi nam trebalo drago plačevati tujkam; denar bi ostal v narodnih rokah.

Slovenci smo ubogi, zato treba nam varčiti vselej in povsod, ako hočemo napredovati za drugimi naprednimi narodi.

Maša.
Bratno društvo „Narodni dom“ v Škrbinah na Krašu imelo bode dne 1. januarja 1894 svoj III. občni zbor s sledečim vporodom: 1. Pozdrav predsedništva. 2. Tajnikovo poročilo za leto 1893. 3. Položenje računa za leto 1893. 4. Volitev novega odbora za leto 1894. 5. Določitev časopisov. 6. Razni predlogi. Ker namerava Škrbinska mladina osnovati isti dan pevski zbor pod vodstvom pevovodje Jos. Čotarja, vabi podpisani slavno občinstvo k obilni udeležitvi.

ODBOR.
Podporno društvo za slovenske velikašice na Dunaju razpošilja ravnokar poročilo o svojem delovanju v letu 1893.

Iz tega je razvideti, da je to društvo v petem letu svojega obstanka imelo enega častnega uda: v. g. dra. Mihaela Napotnika, knezoškofa lavantinskega, 40 ustanovnikov, 54 podpornikov in 81 dobrotnikov; izmed podpornikov je 15 takih, ki so ob enem redni udje; s njimi vred anata število teh 27. V tem letu sta društvu pristopila samo dva nova ustanovnika, namreč gg. dr. Jožef Staró, c. kr. finan. prokurature pristav, mestni odbornik itd. v Ljubljani in dr. Albin Poznik, c. k. notar itd. v Novem Mestu, ki sta društvu poklonila vsak po 50 goldinarjev. Deželni zbor kranjski je društvu podaril lepo svoto 200 gld., družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 gld., posojilnica Mariborska tudi 50 gld. Manjše svote so podarile slavne posojilnice v Černomlju, kmetiška posojilnica ljubljanske okolice, posojilnica v Šmihelu nad Pliberkom in v Šottanju. Mej poverjeniki so se najbolj odlikovali gospodje: France Dolenc, trgovec v Mariboru, dr. Jožef Kolšek, odv. kandidat v Novem Mestu, Jurij Kraigher, trgovec in deželni poslanec v Hrašah pri Postojini, I. Kržičnik, stud. phil., dr. Urban Lemeš, odvet. v Slov. Bistrici, V. Maurer, stud. jur., Viljem Pfeifer, državni in deželni poslanec in ustanovnik društva, Anton Porekar, nadučitelj na Humu pri Ormužu in France Škedelj, pristav v c. in k. vojnem pomorstvu v Pulji. V podporo društvu so bili tudi razni predsedniki „Slovenije“, ti so gg. Mihalič, Regally, Borštnik in Žilih. Posebno hvalo je izročil tudi raznim slovenskim listom, posebno „Slov. Narodu“, „Slovencu“, „Domovini“ itd. Umrle sta letos dva zvesta podpornika in sicer gg. Fr. Miklavčič na Dunaju in v. g. Jože Marn, častni kanonik itd. v Ljubljani. — Društveni dohodki so znašali 1109-44 gld., glavnica 4244 gld. 98 kr. V tem letu je društvo razdelilo 790 gld. 98 kr. med 31 študentov; mej temi je bilo: 12 juristov, 5 medicincev, 7 filozofov, 4 tehnik, 2 veterinarov in 1 akad. kipar. Kranjcev je bilo 22, Štajercev 5, Primorci 4. V petih letih je društvo razdelilo 3693 gld. To društvo je velevažnega pomena za slovenske velikašice na Dunaju in zasluži reš vaeatranske podpore. Darila je pošiljati blagajniku v. g. dru. Fr. Sedeju, c. in kr. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avgustineju, Dunaj Augustinerstrasse 7.

Prestop k pravoslavni veri. Minoli terek je prestopila jedna oseba k pravoslavni veri, dne 11. t. m. pa jedna družina troje glav.

Pogreb politične žrtve. Dne 27. t. m. nesli so v Pragi umorjenega rokovičarja Mrvo k zadnjemu počitku. Spreved je varovala policija. Ker so se bali izgredev, nosili so mrliča po ovinkih na pokopališče. Ljudstva je bilo ogromno mnogo, toda mir se ni kalil.

Ker so nasprotniki národa Českega hoteli izkoristiti tudi ta politični sločin, da bi sumili ves narod in njega postavne zastopnike še posebej, podal je poslanec Engel v deželnem zboru v imenu Mladočehov izjavo, v kateri se zavarujejo proti menenju kakor da bi bili Mladočehi v kaki zvezi z dogodki poslednjih dni. V toliko, kolikor imajo Mladočehi vpliva na vzgojo mladine, vzgojajo isto v patrijotiški ljubezni in v duhu plemenite človečnosti; ali sovrastvo protivnikov predstavljata te težnje v drugačni luči, da bi stem nabiralo sovražnikov proti njim (Mladočehom).

Ker so nasprotniki národa Českega hoteli izkoristiti tudi ta politični sločin, da bi sumili ves narod in njega postavne zastopnike še posebej, podal je poslanec Engel v deželnem zboru v imenu Mladočehov izjavo, v kateri se zavarujejo proti menenju kakor da bi bili Mladočehi v kaki zvezi z dogodki poslednjih dni. V toliko, kolikor imajo Mladočehi vpliva na vzgojo mladine, vzgojajo isto v patrijotiški ljubezni in v duhu plemenite človečnosti; ali sovrastvo protivnikov predstavljata te težnje v drugačni luči, da bi stem nabiralo sovražnikov proti njim (Mladočehom).

Pokrajinska blaznica v Gorici. Mestni svet Goricki je sklenil v svoji seji dne 28. t. m. predložiti prošnjo deželnemu odboru Goriske in Gradiške za ugradnjo pokrajinske blaznice v Gorici, in, ako bi bila odbita ta prošnja, da ugradi blaznico v Gorici na lastne stroške.

Zdravniško preiskovanje popotnikov na železniški postaji v Gorici. V seji mestnega sveta goriskega dne 28. t. m. predlagal je svetovalec Kurner, da se odpravi nepotrebno zdravniško preiskovanje popotnikov na železniški postaji v Gorici. To preiskovanje so vpeljali minolega avgusta meseca valed nekaterih slučajev kolere v Vidmu (Udine).

„Slovanska knjižnica“. V novi „Goriški tiskarni“ A. Gabrščeka v Gorici je začelo početkom oktobra l. 1893 izhajati pod gorenjim naslovom književno podjetje, katerega se je ves slovenski svet razveselil in pozdravil ga s opravičenim odševljenjem. Prav je dejal „Slovenski Narod“, da nova „Slovanska knjižnica“ je urejena takó, da Slovenci nikoli več ne dobimo enake, ako bi ta propadla. Uverjeni smo, da se to ne zgodi, kajti vsi časopisi in razni drugi glasovi so polni hvale o tej „Slovanski knjižnici“ — in valed tega je zanimanje za njo čedalje živahnejše.

In kakó bi ne, saj se „Slovanska knjižnica“ že sama na sebi najbolje priporoča. Izhajati je začela v listih, v tiskarskem pogledu dovršenih snopičih redno vsako drugo soboto; na leto pride torej na svetlo 26 snopičev, katerih bo moral biti vesel vsak naročnik. Snopiči obsegajo povprečno po 4 tiskane pole ali po 64 strani v 16°. Cena za naročnike znaša le 10 novčičev za vsak snopič; posamični snopiči pa stanejo 12 novč.

To je čudovito niska cena, kakorane slasti mi Slovenci še nismo bili vajeni. Dasi je slovenski narodič majhen in torej izdajatelj „Slovenske knjižnice“ ne more upati na več tisoč naročnikov, vendar je cena nižja nego pri podobnih podjetjih večjih narodov. Češka „Ustřední knihovna“ in „Ottova lacina knihovna národní“ dajejo povprečno le po 3 pole ali po 48 strani za 10 nvč. Enako je z nemško „Deutsch oesterreichische Nationalbibliothek“. — To bodi v dokaz, kakó nisko ceno je izdajatelj postavil svoji „Slovanski knjižnici“. Da bo izdajatelj mogel ostati pri svojih obljubah, treba mu je, naravno, velikega števila naročnikov, ker je na vsem Slovenskem pač lahko mogoče, kajti toliko slovenskih rodbin, kolikor naročnikov se neobhodno potreba, bo pač zmoglo malenkostno svotico 10 novč. vsakih 14 dnij!

Doslej je izšlo v rednih 14-dnevnikih rokih že 7 snopičev, ki v polni meri opraviljejo tiato odlaševljenje, s katerim smo poudarili to podjetje. Prvi snopič obsega krasno povest iz češke zgodovine „Ratmir“, ki napolni čitatelju srce s iskrenimi, uzvišenimi domovinskimi čustvi; in nje se učimo, kakó treba ljubiti domovino in žrtvovati vse blaženosti svetá njenemu blagru. Povesti je dodan zgodovinski spis o dobi, ko se je vršila povest. — Drugi

snopič obsega dve povesti slovečega Poljaka Benkeviča; prva je „Pojdimo za njim“, druga „Angelj“. Kritika v raznih slovenskih listih je nenavadno laskavo hvalila prva povest, ki je zares takó krasna, da človek ne odloži knjige iz rok, dokler ne dočita cele povesti. — Tretji snopič obsega dve ruski povesti, ki se prav prijetno čitate. — Četrti snopič obsega povest „Protivja“ iz peresa mlade Slovincinje, dvajsetletne gospodičae Ljudmile Riezverave, s pisateljskim imenom Ljudmila Podjavorinaka. — Peti snopič prinaša dve humoreski in krajšo povestico iz lužiškega jezika; poslovenil jih je č. g. Simon Gregorič ml., vikarij v Sedlu v Kobariškem kotu na Tolminskem. — Snopič 6. in 7. pa nam ponujata povest „Stara Romanka“ iz peresa slovečega poljskega pisateljice E. Orszakove, o kateri je dodan životopis.

Že iz dosedanjih sedmih snopičev je razvidno, kakó izborna izvršuje „Slovanska knjižnica“ svojo nalogo, ki je jasno označena že v njenem imenu. Že v prvih sedmih snopičih so zastopani Čehi, Poljaki, Rusi, Slovaki in Lužičani, a za njimi pridejo na vrsto drugi Slovani, najboljše pripovedna ali poučna dela vseh slovenskih narodov. Takó bo „Slov. Knjižnica“ učila slovenski narod spoznavati vesoljno Slovanstvo, katero bo toliko srčneje ljubil, kolikor bolje ga bo spoznaval. Zató ne moremo dosti prehvaliti in toplo priporočati tega podjetja, — kakorane ne dobimo več, ako nam to propade, da zopet ponavljamo besede „Slov. Naroda“.

Vrhu tega uči „Slov. knjižnica“ svoje čitatelje tudi azbuko ali cirilico, kar je vredno vse hvale. Prinaša tudi sestavke v cirilici in ko bo ta udomačena, sačne polagoma podajati male izvorne odlomke v erščini in ruščini s potrebnimi pojasnili. Izborna misel! Takó se bo najboljše pospeševalo sblizanje Slovanstva na zapadu s onim na vshodu!

V Tratu je mnogo Slovencev, ki se sicer ne naročé na „Slov. knjižnico“ a bi jo radi kupovali posamič. Tem naznanjamo, da so posamični snopiči na prodaj pri knjigarju „Rafaeliju“ na borsem trgu in pri tabakarnarju g. Mihi Lavrenčiču nasproti velike vojašnice.

Listnica upravnistva.

G. I. V. v Robiču: Vse v redu, zdravstvujtel!

„Slovanski Svet“,

ki izhaja v Tratu, 10. in 25. dne vsakega meseca na 20 velikih straneh stopi sedaj v VII. leto s svojim slovenskim kulturnim programom. Program listu je: nacionalna avtonomija vsakega naroda Avstro-Ogerske, s njeno pomočjo doseganje historičnih državnih prav, zagovarjanje skupnega literaturnega jezika za vse Slovane, razkrivanje zgodovine cirilometodijake cerkve med zapadnimi Slovani, pospeševanje smisla za slovensko narodno poezijo in umetnost, seznanjevanje slovenskih narodov po poročilih o dogodkih, kulturnem in literaturnem delovanju.

„SLOVANSKI SVET“

stoji za celo leto 4 gld.
za pol leta 2 „
za četrt leta 1 „

Za učitelje, učiteljice in diake, na leto po 40 novč. manj. Naročnina se pošilja upravnistvu v Tratu.

Upravnistvo
„Slovanskega Sveta“
v Tratu.

Zahvala.

Podpisaneu predsednistvu je dolžnost zahvaliti vse one zasebnike, ki so v minolemu letu brezplačno prepuščali razne liste „Del. podp. društvu“, kakor tudi vsa ona slavna uradnistva, ki so dopošiljala svoje liste ali brezplačno, ali pa po jako znižanih cenah.

V Tratu, dne 31. decembra 1893.

Fran Polič, Stjepan Gijvič,
podpredjednik. tajnik.

SVOJI K SVOJIM!

Josip Pertot, urar v Trstu, Via Mude Vecchia št. 1. prodaja in popravlja ure po nizki ceni. Priporoča se slavnemu občinstvu. 4-52

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino debelo, tako mešanom, kakor na doželo. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera Vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Franca Potočnika gostilna, „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu. Točijo se izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Gostilna Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanaestih murvah“, priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu za obilen obisk. — Točila se bodo samo domača izvrstna vina. 104-23

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanile v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan pripravi oprešno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpisana zadruga z omejenim poročstvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato prekrbijo

prodajalnice jestvin (v ulici Belvedere št. 3) pristopno zadrugnikom in nezadrugnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertotovo) 10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senenatim vrhom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in miznimi jedili.

Novi člani se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtek od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-52

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecillia, točijo izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskarice. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto Vecchio št. 12 prodajalnice sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga l. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velepoštovanjem 52-27 **Matevž Furlan.**

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torre št. 80) točijo izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosičela neverjetno v ceno. Cl.

Prodajalnica jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Josif Cerne** Piazza della Caserma št. 1 (uhed Via Ghega). Cl.

E. Šverljuga, brivec v ulici Stadion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli, kavarnar. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Dominik Lušin v Kopru priporoča svojo veliko zalogo raznovrstne lesenine, kakor:

trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd. Naročila izvršujejo se točno in po najnižji ceni. 104-21

Gostilna „All' antico moro“ v ulici Solitario št. 12.

točijo izvrstna vipavska črna in bela vina iz pravih vinogradov in kraška iz Škrbine. Vipavska po 32-40 kr., kraški teran po 40 kr. liter.

Nadejam se, da me slavno občinstvo, ravnanje se po izreku „Svoji k svojim“ počasti v obilem številu. 4-13

Anton Vodopivec.

Poznani

prašek za zobe prof. dra. Halderja

je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred nesnago, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatlice po 30 in 50 nvč. se dobi vajo izključno v odlikovani

lekarni Praxmarer („Ai due Mori“) 104 mestna palača — Trst.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarne Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažuje drgjanje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vnaprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previdele z „aidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen. Prag. 44-44

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kraška in isterska vina l. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejema naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Aubera po 42 nvč in najboljša isterska vina po 28 nvč. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedani. 101-37

C. kr. dvorna lekarna Ivana Mizzana VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, priporočajoč se najtopleje in obljubljujoč natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Clanom „Delalskega pedpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takne društvena zdravnika predpišeta. Za slučajne lekarske potrebe se priporoča. 101-30 **Ivan Mizzan.**

POZOR!

Podpisani priporoča svoje v via Nuova št. 27 ležečo

trgovino z manifakturnim blagom (prej Ivan Milič)

ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce 52-38 **M. Milič.**

Vozni listi in tovarni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpna direktno v

New Jork & Philadelphia koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-38

„Red Star Linie“ na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri Josip-u Strasser-u Stadt-Bureau & commercialer Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1. priporoča častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

novo prispelo blago za moške in ženske obleke, volnene robce in pletene zavratnike, spodnje kiltje pletene in iz šofa, ogrinjala iz flanele, barhent beli, sivi in raznobarvan, maje, spodnje hlače iz volne in kotonine, nogovnice volnene in iz kotonine, rokavice, flanel za obleke, srajce bele in v raznih barvah, ovrtnike, zapostnice, židane zavratnike za moške, dežnike, židane robce, čepice, volnene komaše, volno za nogovnice, kožuho vino in mufo, kakor tudi vse ostale predmete za pouk v ročnih delih v šolah po najnižjih cenah. Pri vseh naročbah zagotavlja tečno in pošteno postrežbo. 58

Zdravnik 12-48 **Dr. M. Lukšič - Nižetić** ordinira od 3-4 popol. via Madonna del Mare 2, II. (V slučaju potrebe tudi po noči).

SVOJO VELIKO ZALOGO olja iz oliv priporoča 2-52

Enrico gm. Carlo Gortan via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

DROGERIJA na debelo in drobno **G. B. ANGELI** TRST Corso, Piazza delle Legna 1. Odlikovana tovarna čopičev. Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelki. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije. Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode. **Mineralne vode** iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-38

Škropilnice in žvepljalke za trte inženirja Živica, mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno se dobiva zmiraj v zalogi trdke **Schivitz & Comp.** (Živica in družb.) V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

„SLAVIJA“ VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI zavaruje **človeško življenje** po vseh kombinacijah mnogo ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica. Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katere je doslej izplačala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poročenih fondih more so meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.
2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1322 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegove izplačala 3000 gld.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1383 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegove rodbini 3000 gld.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr. prejel so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
5. Marija Lenčova, posestnica na Blanci ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačano zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jušcih, zavaroval se je dne 5. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega skupaj 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.
7. Ivan Zeleznikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 28. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je po rodbini njegove 1500 gld.
9. Andrej Velikajna, gostilničar v Ilirski Bistrici, bil je zavarovan od dne 15. maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 334 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegove udele 1000 gld.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranji, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
11. Ernesta Jelusičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno: **generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani** v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 24